

Załącznik
do Uchwały Nr XXX/128/2017
Rady Powiatu w Węgorzewie
z dnia 26 stycznia 2017 r.

Stanowisko Rady Powiatu w Węgorzewie w sprawie postępowania w przypadkach konieczności bezzwłocznego uśmiercenia w celu zakończenia cierpień zwierząt rannych w wypadkach komunikacyjnych.

Rada Powiatu w Węgorzewie stoi na stanowisku, że zapis zawarty w art.33 ust. 3 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, zgodnie z którym potrzebę bezzwłocznego uśmiercenia zwierzęcia w celu zakończenia jego cierpień, stwierdza lekarz weterynarii, członek Polskiego Związku Łowieckiego, inspektor organizacji społecznej, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, funkcjonariusz Policji, Straży Ochrony Kolei, straży gminnej, Straży Granicznej, pracownik Służby Leśnej lub Służby Parków Narodowych, strażnik Państwowej Straży Łowieckiej, strażnik łowiecki lub strażnik Państwowej Straży Rybackiej należy zmienić. Z posiadanych informacji wynika, że osoby uprawnione do uśmiercenia zwierzęcia ze względów humanitarnych, np. funkcjonariusze Policji, będący zwykle na miejscu wypadku komunikacyjnego, odmawiają dokonania tej czynności mimo, że ustawodawca wskazał jednoznacznie w art. 4 pkt 3 ustawy o ochronie zwierząt, że uśmiercenie zwierzęcia, które może dalej żyć jedynie cierpiąc i znosząc ból, jest moralnym obowiązkiem człowieka. Dochodzi więc do sytuacji kiedy ranne, znoszące ból zwierze kilkanaście godzin oczekuje by któraś z osób wymienionych art. 33 ust. 3 wypełniła swój moralny obowiązek i skróciła cierpienia zwierzęcia, a jeszcze częściej do sytuacji gdy ranne, cierpiące, pozostawione same sobie zwierze ginie z powody obrażeń odniesionych w wypadku komunikacyjnym.

Rada Powiatu stoi na stanowisku, że ustawa o ochronie zwierząt nie powinna określać katalogu osób, które otrzymują prawo decydowania o konieczności bezzwłocznego uśmiercenia w celu zakończenia cierpień zwierzęcia i dla których jest to obowiązek moralny a wskazać jeden konkrety podmiot dla którego stwierdzenie potrzeby (lub jej braku) bezzwłocznego uśmiercenia zwierzęcia w celu zakończenia jego cierpień oraz dokonanie tej czynności będzie obowiązkiem ustawowym.

Kwestie postępowania ze zwierzyną przebywającą na terenach zabudowanych określają przepisy ustawy o samorządzie gminnym. Art. 7 ust. 1 pkt 14 tej ustawy stanowi bowiem, że zadania własne gminy obejmują w szczególności sprawy porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli. Przebywanie dzikich zwierząt w mieście niewątpliwie może powodować naruszenia porządku publicznego oraz zagrożenie bezpieczeństwa obywateli ze względu na możliwość niszczenia przez te zwierzęta mienia, urządzeń produkcyjnych bądź użyteczności publicznej, wtargnięcia na obszar, na którym odbywa się ruch drogowy lub w skrajnych przypadkach ze względu na możliwość zaatakowania przez nie ludzi i zwierząt gospodarskich i domowych. W takich sytuacjach należy stosować przywołany powyżej przepis ustawy o samorządzie gminnym jako przepis upoważniający gminę do podejmowania działań mających na celu przywrócenie porządku publicznego lub zapewnienia bezpieczeństwa obywatelom.